

Sorrendben a 7. alkalommal emlékezik a nevelőtestület és a tanulóifjúság az iskola névadójára a Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskolában. A már hagyományosan nevezhető ünnepség szerdán délelőtt 9 órakor kezdődik a tanulók szekciónkénti előadásával. Az ebéd után fél 2 órakor lesz a tornateremben az iskolai ünnepély, melyen átadják a Kiss

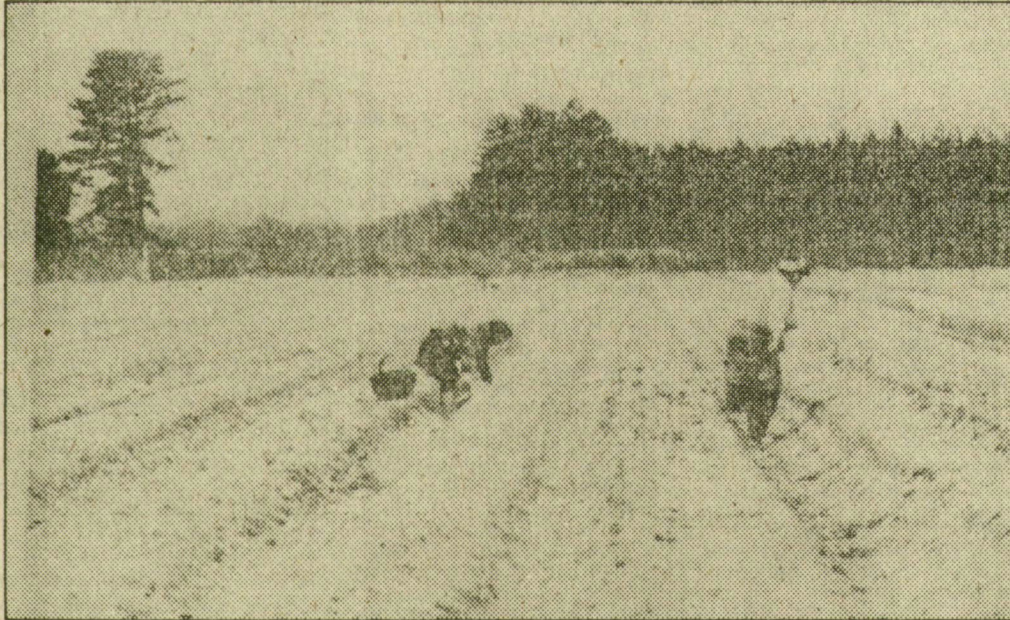
Kiss Ferenc napja

Ferenc-díjat és alapítványt, értékelik az erdőgazdasági pályázatok. Végül pedig a szekció-előadásokat tartó tanulókat díjazza.

Ugyanezen a napon tartja soros értekezletét a szegedi erdők atyjáról elnevezett szakközépiskola iskolatanácsa is, melynek napirendjén beszámoló szerepel az elmúlt időszakban végzett pedagógiai munkáról, valamint az iskola és az öket patronáló vállalatok és erdészetek tevékenységéről, kapcsolataik elmélyítéséről.

Spárgaszegzon

Gyenes Kálmán felvételei

Első estém az egyetemen

(Memoár-részlet)

Sopron, 1941 ősze. Pécsi Egyetem Ev. Hit-tudományi Kara... Esti áhítat után... Még mindig az ismeretlen, égő szemű fiú vulkános, transzban elmenyörgött szavai nyűgöztek, amikor a „bagolyszobánkba” szédelegtem be. (Az elsős teológusok „baglyok” valának...)

– Töff-töff! – tülekedett utánam szobatársam, Riesz Gyurka, s elgondolkodva lépkedett mögöttem a harmadik vaságy tulajdonosa is, egy soványka, mellén-balról-vitéz-jelvényt viselő bagoly: Réthy Jóska.

– Ki ez a furcsa fiú, Gyuri? Ez a fantasztikus hittérítő?

– Megijedtél tőle, ugye?

– Ot csak sajnáltam: úgy láttam, egészen kimerült a beszédbe...

– Szívós gyerek az, nincs már semmi baja. Csak ő egy magyar „körtti”. Vitéz Magyar Zoltánnak hívják, a szegedi kántortanító fia.

– Mi az a körtti?

– Sohsem hallottad Paavo Ruotsalainen nevét?

– Nem én!

– Hát, az egy parasztpróféta, a finn „ébredők” vezetője. Az is ilyen ijesztően vallotta meg a hitét, mint Zoli... Különben a Magyar Zoltán...

– Magyar Zoltán nagyon stramm srác! – vágott Riesz Gyuri szavába az alacsony, acélszürke ruhás Pilisi. Utánunk nyomult és bemutatkozott. Közben felemelte az ujját:

– „Bödönre” ne hallgass! – figyelmeztetett –, mindent elbagatellizál, mindent tréfára vesz, kicsit lökött.

– Jól van, Pilisi, ne szavalj annyit – boksolta mellbe az apró fiút „Bödön”. – Nem kell annyit károgni...

– Pilisit úgy kellett elkapnom. Riesz Gyuri valósággal kiütötte a szobából.

– Ne haragudj, Pista – szabadkozott zavartan a mázsányi „Bödön”. – Kicsit nehéz a kezem.

– Olyan ez a hústorony, mint Lennie az „Egerek és emberek”-ben – méltatlankodott Pilisi Pista. De látszott: igazából nem haragszik a jobbegyenesért. Amint rögtön kiderült: osztálytársak voltak a híres budapesti fásori gimiben.

Harmadik szobatársunk, vitéz Réthy József fölpattant székéről. Dürödött kifelé.

– Hát te hová mégy? – kérdeztem. – Gyere, ismerkedjünk össze!

De Jóska félretolta az ajtóból.

– Különös gyerek – jegyezte meg Pilisi. – Jó lesz szeretettel figyelnetek. Nagyon magánakvaló... Furcsa volt már a gyenesi kertben is. Föl-alá járkált a sétaúton, és egyre motyogott magában...

Lementünk hát Bödönre s a kolesz hátsó, kert felőli bejáratánál lestük, hová tart Réthy Jóska.

Az Otthon kertjében körkörös sétány volt. Azon sietett Jóska körbe-körbe, egyre sebesebben véve a kanyarokat. Olykor megállt, maga elé meredt, és gesztikulálva morgott valamit.

Odalépkedtem hozzá, próbáltam megfogni a karját a pislákoló villanyfénynél.

Kiszakította magát a kezemből, dünyögött valamit az orra alá, s folytatta a körbenjárást; megállíthatatlanul. Csaknem futott már.

– Szerencsés esetben – szólalt meg a hátam mögött Pilisi – pontban este 10-kor abbahagyja. Mint Gyenesdiáson.

Igaz volt. Tízkor szótlannal állított be hármónk szobájába, még el is köszönt vetkőzés után, föl-kattintotta az éjjeli lámpát s előírásosan elolvastott még pár sort a Bibliából. Aztán a falnak fordult, s három perc múlva egyenletesen szuszogott Réthy Jóska.

(Két hónap múltán az Otthon kertjéből vitték el a mentők – kényszerzubbonyt erőszakolva rá. Artikulátlan üvöltözése máig a dobhártyámba hasít... Sohasem tudtuk meg: tulajdonképpen mi zavarta meg. Amikor hosszú hónapok után kien-

gedték a zárt intézetből, fölakaasztotta magát. Titkát magával vitte – valahová...)

Haranghangú csengő ébresztette reggel a jónépet. Hétre – pontosan – lent kellett lennünk az ebéd-lőben. A negyedéves Bulik Soma kivételével – aki előző délután érkezhetett – valamennyien abszolút esendben vártuk a prof jeladását a reggeli elfogyasztására. Már a konyhát vezető Jolán nővér is kilépkedett a konyhából, s az asztalfő felé tartott. Ekkor lépte át az ebédlő küszöbét Soma. Jó megjelenésű, élénk tekintetű fiatalember volt – ünnepélyesen sötét öltönyben, hófehér ingben.

Az Otthon szabályainak megfelelően – mint azontúl is, egy ersztendőn át minden áldott reggel – komótos léptekkel igyekezett a prof felé. Kicsit csibészes mosollyal a szájaszögletében – szertartásosan jelentkezett s hajolt meg, ahogyan az étkezéskor elkészők kutyakötelessége volt. „Dages” kezét nyújtott, de nem nézett Somára. Az extravagáns negyedéves újra meghajolt, és a helyére sasszézott.

Reggeli után sietős léptekkel igyekezünk a teológiai fakultásépület irányába, szinte futva vágva át a vasúti síneken. Háromnegyed 8-kor rövid áhítaton kellett részt vennünk; ez textus-olvasásból és 6–8 percnyi fohászból állott. Minden alkalommal más és más fősőbbéves végezte ezt az apró lelki erőmerítést az auditorium maximumában. Aztán szétszéledtünk, ki-ki órájára sietett.

Minékünk sok közös óránk akadt a másodévesekkel. Közülük mindjárt megkedveltem – mivel a népi írókat ők is nagyra becsülték – Leskó Bélát és Hemád Tibsít. Szabó Gyuszi és Tarjáni Gyula is jópajtasommá lett a legkezdettől. Az egyik egy dunántúli faluból jött Sopronba, a másik Nógrádból. Mindketten kiváló képességű, parázseszű fiúk voltak; ám, amíg Szabó Gyuszi még a szünetekben is beledugta a fejét valamilyen héber vagy görög szövegbe, addig Tarjáni egyre a nők után forgatta nagy, busa fejét s mohó szemeit. (A mi közelünkben ugyan nem sok szoknyás lény akadt akkortájt, ám a következő esztendőben beállított Szarvasról egy nyakigláb, csinos barna leányzó, s Tarjáni Gyuszi barátunk nyomban koslatni kezdett körülötte... Úgy tűnt, nem is eredménytelenül.)

A legsikeresebb szívtipró azonban Fogarasi Jóska volt... Igaz: könnyen tehetete, hisz nem csupán atlétatermetű bonviván volt, hanem ráadásul „kintlakó” is – tehát kötelmek alig szorongatták, sőt: soproni; tősgyökeres odenburgi arszlán... (Hogy a soproniság másságot jelent, azt egyelőre csak a büszke jelzőből éreztem ki: „a civitas fidelissima, a leghűségesebb város földjére léptél, vedd le saruidat, „bagoly” – figyelmeztetett volt, valamiféle különleges önbecsérzettel Jóska...) Gályarabos sorsunkról, elképesztő bentlakói guzsbakötöttségünkről szomorkás öngúnnyal énekelgetett reggelenként a fürdőszobában, borotválkozás közben a csupaizom, negyedéves Jabab Miklós:

„...Lám, én szegény teológus, csak egyedül hálók, akármerre tapogatok, csak falat találok...”

Igaz, olykor, ha meglátta a borotvát a kezemben, egészséges és emberszabású humor tört elő belőle harsány nevetés kíséretében:

– Bagoly! Már megint vétkesel a tízparancsolat ellen?! Meg vagyon írva: „Ne csinálj magadnak faragott képet!”

Életem első egyetemi óráján egészen más passzust kellett meghallgatnom az Ószövetségből. A negyedórás áhítat után mindjárt az Ezsaiás könyvének magyarázata című stúdium következett az auditorium maximumában, s a másodévesekkel együtt várakoztunk Deák Jánosra. Mindhiába. Nagy botrányt tárgyalt a professzori kar: a negyedévesek „illegális” sörgyári látogatását...

Dér Endre

Görögül zenél az Octopus

Négy fiatal zenész 1980 őszen első fellépésére készülődött a Ganz-MÁVAG Művelődési Házban, azóta Sirtos néven ismeri őket a különös romantikát és a titokzatos görög népzene kedvelők tábora. Az első meleg fogadtatás után – ami még semmit nem jelentett a továbbiakra nézve – elsősorban gimnáziumokban, egyetemi klubokban léptek fel. Sikerekkel teli évek jöttek-mentek, kapcsolatot tartottak az élő görög zenével, így annak hírnökeinek tartják magukat; a görög népzenei kultúra magyarországi „diplomatáinak”. 1986 őszen újabb, felejthetetlen sikert arattak, mikoris a Kör-csamokban Mikis Theodorakissal együtt léptek fel.

Hogy mi a siker titka? Ezt szerdán este 7 órakor megfjethetik az ifjúsági ház görög népzenei estjén, ahol fellép a Sirtos együttes (Pallai Etelka, Lehoudis Andreas, Juhász Katalin, Topalidis Kostas és Bacskay Zsuzsanna), valamint az Octopus néptáncegyüttes és Papadimitriou Athina.

A Balástyai Rákóczi Mgtsz géparverést hirdet 1991. április 26-án, 9 órakor.

Árverés helye: Felsőgajgonya major. Telefon: 78-522.

Ügyintéző: Farkas Elemér. Értékesítésre kerül: 2 db IFA tehergépkocsi, 1 db IFA tehergépkocsi (állatszállító), erőgépekhez munka- és vetőgépek, gépalkatrészek.

Vállalkozásban üzemelő élelmiszeripari üzem felvételt hirdet

női és férfi munkavállalók részére, élelmiszer-tartósító munkakörbe, három műszakos munkaidőben.

Jelentkezni személyesen Nagy Ferenc üzemvezetőnél, Mihálytelek, Új Élet Tsz szárítottüzemében. Telefon: 10-333/38.

RENDKÍVÜLI
ÁRENGEDMÉNY

SLICK 50
BUNA DOT

AJÁNDÉKOZZA MEG AUTÓJÁT SLICK 50-NEL!

Csökken a sűrűlódás és a kopás, tehát nő a teljesítmény és az élettartam.

Alacsonyabb a fogyasztás, halkabb a járás.

Az AMERO-HUN Kft. megbízásából forgalmazza: a NEOKORR KISSZÖVETKEZET.

SZEGED-SZÖREG, Szerb u. 176. Telefon: 55-055.